

۱۴ شهرالجمال ۱۶۹

۲۲ اردیبهشت ۱۳۹۱

پیروان حضرت بهاءالله در کشور مقدس ایران ملاحظه فرمایند

نزدیک شدن سالگرد دستگیری غیرقانونی اعضای هیئت سابق یاران و کارکنان مؤسسه علمی آزاد یادآور تزییقات وارده بر آن عزیزان و دیگر احبای جانفشان مهد امرالله است. چهارسال از مسجونیت اعضای هیئت سابق یاران میگذرد. مبارزه سرسختانه با تلاش آرام جوانان بهائی برای دسترسی به تحصیلات عالی همچنان ادامه دارد و خادمان مؤسسه علمی در واقع به جرم کمک به گسترش آموزش و پرورش و ترویج علم و دانش در زندان به سر می‌برند.

اگرچه وسعت این بی‌عدالتی‌ها حس هم‌دردی ناظران آگاه را در سراسر عالم برانگیخته ولی ستمی که همواره نسبت به اعضای جامعه بهائی ادامه داشته شدت یافته و ابعاد موحش و غیرانسانی آن کودکان و نوجوانان را نیز در بر گرفته است. مردم جهان با تعجب و تأثر شاهد آن بودند که اخیراً طفلی دو ساله با مادر روانه زندان گشت و چند روزی را در بند گذراند. فردی که نام مقدس معلم را بر خود نهاده در محیط مدرسه کودک معصومی را به جرم عدم شرکت در نماز جماعت بی‌رحمانه مورد ضرب و شتم قرار داد و دست نحیف او را سوزاند. مأمورین دولت به زور وارد منزلی شده درب اطاق را شکسته و در مقابل چشمان وحشت‌زده کودک هفت ساله و خواهر نوجوانش مادرشان را با خود بردند.

در حالی که محرومیت بهائیان از استخدام در ادارات دولتی به قوت خود باقی است محل کار آزاد عدّه کثیری از آنان مورد حمله و جستجو قرار می‌گیرد و با دلایلی بی‌اساس بسته می‌شود. معلمین و اساتیدی که از داشتن شغل دولتی محرومند به بهانه امکان تبلیغ دیانت بهائی اجازه تدریس خصوصی را نیز ندارند. خدمات اجتماعی بهائیان حتی اشتغالشان به امور عادی زندگی روزمره "اقدام علیه امنیت کشور" تلقی می‌گردد. دامنه شوم این بغض و عناد کریه مردگان را نیز در بر دارد. نه تنها حملات پیگیر و منظم به قبرستان‌های بهائی و تخریب مراقد ادامه دارد بلکه در بعضی از مناطق به احباً اجازه دفن اموات بر طبق احکام بهائی داده نمی‌شود. قطع درختان سرسبز این اماکن که با زحمت فراوان پرورش یافته نمونه دیگری از مساعی مسئولین امور برای وارد ساختن فشارهای روحی بر احباً و بی‌احترامی نسبت به رفتگان‌شان می‌باشد. بهائیان حتی از گذاشتن گل بر آرامگاه عزیزان‌شان ممنوعند زیرا اولیای امور آن را نیز تبلیغ دیانت

بهائی می دانند. عجبا که حتی حیوان بی زبانی که یک بهائی در دام داری خود پرورش می دهد نیز از مظالم اولوا البغضاء در امان نیست.

مخالفت ها و سرکوبی هایی که علیه جامعه بهائی صورت می گیرد به اشکال مختلف علیه طیف وسیعی از دیگر شهروندان مملکت نیز اعمال می شود، شهروندانی که تنها جرم شان خواستن آزادی و داشتن جامعه ای مبنی بر عدل و انصاف است.

در برابر این همه حق کشی های آشکار، دول و ملل کوچک و بزرگ جهان به پشتیبانی از حقوق احبای ستم دیده ایران و دیگر شهروندان مصیبت زده آن سرزمین ادامه می دهند. سازمان ملل متحد، مجامع معتبر بین المللی حقوق بشر، نهادهای دولتی و مدنی، پارلمان ها، دانشگاه ها، مروجین عدالت، وکلا، قضات، اساتید، فلاسفه، دیپلمات ها، دولت مردان و مقامات رسمی در بسیاری از کشورها و شخصیت های برجسته از جمله بعضی از سیاستمداران مسلمان از شرق و غرب در قطع نامه ها، گزارش ها و اظهارات رسمی خود، این تضییقات را ظالمانه خوانده خواهان توقف آن می باشند. اقدامات اخیر عامه مردم جهان نیز قابل توجه است. به عنوان مثال مراسم برگزار شده در دوازده شهر بزرگ جهان به مناسبت ده هزار روز زندانی بودن اعضای سابق یاران و راهپیمایی ده ها هزار نفر از اهالی برزیل برای دفاع از آزادی مذهب در جهان و اعتراض به نقض حقوق بشر از جمله حقوق بهائیان در ایران را می توان نام برد.

در بین ایرانیان شریف، هنرمندان نیز در حمایت از حقوق شهروندی بهائیان به صف سایر روشن فکران منصف و فرهیخته پیوسته اند. نکته مهم آن است که استمرار این بی عدالتی ها که چندی قبل سبب شد صاحبان عدل و انصاف سکوت خود را درباره نقض حقوق شهروندی بهائیان شکسته و رسماً پشتیبانی خویش را از حقوق بهائیان اظهار دارند حال حس کنج کاوی آنان را بیدار کرده و مایلند بدانند دلیل شدت یافتن مخالفت با جامعه بهائی چیست. با وقوف بیش از پیش ایرانیان عزیز به نقش سازنده ای که بهائیان در آبادانی وطن مقدس خود داشته اند موانع بی شماری که در راه مشارکت شما در بنای ایرانی پیشرفته ایجاد شده است تدریجاً رفع می گردد و فرصت های ارزشمندی در این مسیر در مقابل دیدگان شما رخ می گشاید.

خشونت هایی که نسبت به بهائیان و سایر دگراندیشان ایرانی اعمال می شود در حقیقت زائیده تمسک به عقاید و اصول منسوخ و سنن و رسوم کهنه ای است که اثرات مستقیم و منفی اش در همه جنبه های حیات اجتماعی آن سرزمین دیده می شود. جوی از تعصبات جاهلیه و گرایش های خرافی بر مملکت تحمیل شده و لطمات شدیدی به اعتبار دین و ایمان وارد آمده است. خواسته های جوانان عزیز نادیده گرفته می شود، علی رغم شرافت طبع ایرانیان پاک نهاد معنوی و ارزش های اخلاقی در جامعه به

حاشیه رانده شده، تباهی و فساد بسیاری از جوانب اجتماع را در بر گرفته، راستی و صداقت‌گویی از دوایر مدیریت رخت بر بسته و دروغ و تزویر جای‌گزین آن شده، پیوندهای همبستگی و اعتماد که لازمه بقا و پیشرفت یک جامعه زنده و پویاست ضعیف شده، ارکان نظم جامعه متزلزل گشته و گرداب مهیبی از مشکلات و نابسامانی‌ها همگان را در کام خود فرو برده است. ملاحظه این وضع اسف‌بار یادآور بیان مهیمن حضرت بهاءالله است که می‌فرمایند "...گیتی را دردهای بی‌کران فرا گرفته و او را بر بستر ناکامی انداخته. مردمانی که از باده خودبینی سرمست شده‌اند پزشک دانا را از او بازداشته‌اند اینست که خود و همه مردمان را گرفتار نموده‌اند. نه درد می‌دانند نه درمان می‌شناسند راست را کژ انگاشته‌اند و دوست را دشمن شمرده‌اند...."

با وجود این شرایط نابسامان، شما طالبان ملکوت از مصائب شدیدۀ این جهان نومید نشده به مدد اسم اعظم بر عهد و پیمان الهی استوار و در آرمان‌های شکوهمند و انسان‌دوستانه خود پایدارید و به تحقق آن اطمینانی واثق دارید. به یقین مبین می‌دانید که عصر حاضر دوران دگرگونی‌های عظیم و تحولات بنیادین است. نظام‌های فرسوده جهان در حال فروپاشی است و در میان تشنجات ناشی از آن، سلول‌های پیکر نظامی نوین در بطن عالم به تدریج تکوین می‌یابد. یقیناً پیام رضوان ۲۰۱۲ را مطالعه فرموده و از نشانه‌های جدید نفوذ و رسوخ این امر اعظم در تار و پود اجتماع در سراسر عالم آگاهی بیشتری یافته‌اید. ملاحظه فرمایید که پیروان دل‌باخته جمال جانان، به خصوص جوانان عزیز، چگونه با شور و ایمان فراوان در اقصی نقاط جهان به کمک دوستان، هم‌کاران، همسایگان و خویشاوندان در دهکده‌ها و شهرها به ایجاد محیطی مشغولند که در آن مقدر است یک مدنیت روحانی جهانی شکوفا گردد و جوامعی را پرورش می‌دهند که حیاتی جدید را نوید می‌دهد و به عالم و عالمیان امید می‌بخشد. پس با ایمان و اتکای همیشگی به الطاف بی‌پایان حضرت یزدان به خدمات خالصانه خود ادامه دهید و همواره بیانات تسلی‌بخش حضرت ولیّ عزیز امرالله را به یاد آورید که خادمان جان‌فشان آیین جمال قدم را اطمینان می‌دهند که در این امر اعظم چنان قدرت شگرفی نهفته است که بر هر امتحان و افتتان فائق آید، از بروز مصائب و تضییقات قوتی جدید گیرد، و بر اثر هر ظلم و ستمی پیروانی تازه و نیرویی بی‌اندازه یابد.

به یاد شما عزیزان در اعتاب مقدسه علیا با کمال محبت و اشتیاق دعا می‌کنیم.

بیت‌الهدی، عظیم

